

BACHRACH Henryk

pchor. lek. (1918)

* 12 IV 1895 r., Warszawa

† 29 IX 1919 r., Złodzin, ziemia mińska

Uczył się w rządowym gimnazjum w Warszawie na Pradze, w którym w 1914 r. otrzymał świadectwo dojrzałości. **2 XII 1915 r. immatrykulowany na Wydziale Lekarskim UW.** Jednocześnie uczył się w klasie wiolonczelowej Warszawskiego Instytutu Muzycznego.

Od X 1916 r. do VII 1917 r. pracował w lotnym oddziale sanitarnym w Warszawie, a od VIII 1917 r. był przodownikiem w IV Okręgu Straży Obywatelskiej m.st. Warszawy. Należał także do Czerwonego Krzyża i Polskiej Organizacji Wojskowej.

Od końca XI 1918 r. służył ochotniczo w odrodzonym Wojsku Polskim jako lekarz II Batalionu 22 Pułku Piechoty (utworzonego 25 XI 1918 r. w Siedlcach, walczącego od III 1919 r. na froncie polsko-ukraińskim, a następnie - polsko-bolszewickim).

Poległ 29 IX 1919 r. w walce z bolszewikami o wieś Złodzin na ziemi mińskiej, pełniąc już wówczas obowiązki zastępcy adiutanta dowódcy II Batalionu. Pochowany 5 X 1919 r. na cmentarzu żydowskim w Warszawie.

Dnia 29 września r.b. poległ w brawurowej potyczce z bolszewikami podchorąży-lekarz Henryk Bachrach, przeżywszy lat 24.

Zmarły był jednym z tych, których pierwszych na czele młodzieży akademickiej widziano w szarym mundurze żołnierza-ochotnika. Praca naukowa i społeczna, czynny udział w organizacjach

Fotografia z legitymacji
studenckiej (sprzed 1916),
AUW: Akta studenckie
WL 599

Zdjęcie w mundurze, „Świat”,
Warszawa, 6 XII 1919, nr 49,
s. 16

Do Jego Excelencji Pana
Rektora Uniwersytetu St. m. Warszawy

Niniejszym mam serdecznie prosić
Jego Excelencję o salowanie mnie w po-
siet Stuchaców wydziału lekarskiego
powierzonej Mu Wszechnocy

Henryk Bachrach

Wzrost 1.

Batgocan:

1. egzamin na kopye matury,
2. świadectwo męgowanego prowadzenia st,
3. curriculum vitae,

21.11.1918

Podanie o przyjęcie na studia (1915),
AUW: Akta studenckie WL 599

X-5281- L. 401 29

UNIWERSYTET WARSZAWSKI
SEKRETARIAT

Pon. Bachrach Henryk 1.599
Stud. wydz. Lekarskiego
opłacił za świadczenia pierwszy opł. 10.00 zł
L. Mk. 90 pf. =

Kwestia Uniwersytetu

d. 10/12 1918 r.

Zaświadczenie o opłacie za egzamin (1918),
AUW: Akta studenckie WL 599

Czerwonego Krzyża, Straży Obywatelskiej i P.O.W. wypełniają krótkie, lecz pełne zapału i poświęcenia dla ukochanej Ojczyzny życie młodzieńca. By znaleźć szerszy teren dla swej kipiącej energii, opuszcza ciasne mury szpitalne i przenosi się na front, gdzie przez pół roku walczy w pierwszych szeregach, pełniąc obowiązki zastępcy adiutanta baonu.

I oto przeszyty ślepą kulą nieprzyjacielską, w zaraniu życia pada bohater, światły umysł, którego wybitne zdolności rokowały Ojczyźnie i całemu społeczeństwu najpiękniejsze nadzieje.

*„Śpij kolego, w ciemnym grobie
Niech się Polska przyśni Tobie”.*

B.[łogosławionej] p.[amięci] Henryk Bachrach, „Świat”, 6 XII 1919, nr 49, s. 16

AUW: Akta studenckie WL 599; Spuścizna Marii Straszewicz Sp. 15/7; „Kurjer Warszawski”, 4 X 1919, nr 274, wyd. wieczorne, s. 8 (nekrolog); „Kurjer Warszawski”, 5 X 1919, nr 275, s. 11 (nekrolog); „Kurjer Warszawski”, 7 X 1919, nr 277, wyd. wieczorne, s. 8 (nekrolog); B.[łogosławionej] p.[amięci] Henryk Bachrach, „Kurjer Warszawski”, 17 X 1919, nr 287, wyd. poranne, s. 6; B.[łogosławionej] p.[amięci] Henryk Bachrach, „Świat”, 6 XII 1919, nr 49, s. 16; Bronisław Kowalczewski, *Zarys historii wojennej 22-go pułku piechoty*, Warszawa 1930, s. 63 (*Lista poległych i zmarłych z ran*) [tu mylnie nazwisko: Bacharach]; *Lista strat Wojska Polskiego. Polegli i zmarli w wojnach 1918-1920*, Warszawa 1934, s. 16 [tu mylnie nazwisko: Bacharach oraz miejsce śmierci: Żłodziń].

Wydział Lekarski Egzamin z fizjologii

PROTOKÓŁ
Podkomisji Egzaminacyjnej

Ogłosił: Przewodniczący Podkomisji *Prof. dr. Jorkowicz*
Egzaminator *Dr. Pruszyński*

Pan *Bachrach Henryk*.....
zapisał w albumie pod L. *119* skłoty po raz *pierwszy*.....
egzamin teoretyczny z fizjologii *chłopiwy*.....
egzamin praktyczny z fizjologii *chłopiwy*.....
Wynik ogólny egzaminu *chłopiwy*.....

Warszawa, dnia *15*.....191*8*

Przewodniczący Podkomisji Egzaminacyjnej
.....*Prof. dr. Jorkowicz*.....
Egzaminator *Dr. Pruszyński*.....

Komisarski Rękojmy
.....

Protokół egzaminu
z fizjologii (1918),
AUW: Akta studenckie
WL 599

„Kurier Warszawski”, 4 X 1919,
nr 274, wyd. wieczorne, s. 8; tamże,
5 X 1919, nr 275, s. 11
[mylnie miejsce śmierci: Złotziny]

„Kurier Warszawski”,
7 X 1919, nr 277,
wyd. wieczorne, s. 8
[mylnie miejsce śmierci:
Złotziny]

BADOWSKI Tadeusz

ppor. (1919)

* 20 IV 1898 r., Piotrków Trybunalski

† 4 X 1919 r., Wilno

Początkowo uczył się w domu, a od 1910 r. w szkole 8-klasowej z kursem gimnazjów (Prywatne Gimnazjum Męskie Tadeusza Jacobsona) w Piotrkowie Trybunalskim, które ukończył 3 VII 1916 r., uzyskując świadectwo dojrzałości. W czasie nauki w gimnazjum był drużynowym 4 Drużyny Harcerskiej Chorągwi Piotrkowskiej. W 1917 r. przyjechał do Warszawy. **7 XII 1917 r. immatrykulowany na Wydziale Prawa UW.**

Od wczesnej już młodości zaprawiał się Tadeusz do służby dla kraju ojczystego, pracując od chwili wstąpienia do szkoły w polskiej organizacji skautowej. Przechodzi wszystkie stopnie służby harcerskiej, aż do komendanta oddziału Polskiej Organizacji Skautowej w Piotrkowie. To też nic dziwnego, że na pierwsze wezwanie młodzieży do broni, pospiesza Tadeusz Badowski do kompanii ochotniczej kieleckiego etapowego batalionu piechoty.

ze wspomnienia, A UW: Spuścizna Marii Straszewicz Sp. 15/7

Od XI 1918 r. służył ochotniczo w I Kieleckim Batalionie Etapowym odrodzonego Wojska Polskiego. Niedługo po pierwszej zwycięskiej polskiej ofensywie w czasie wojny polsko-bolszewickiej, w wyniku której w IV 1919 r. wyzwolono Wilno, I Kielecki Batalion Etapowy przybył do tego miasta, a we IX 1919 r. jedna z jego kompanii wraz z batalionem 1 Pułku Piechoty Legionów obsadziła linię demarkacyjną Muśniki-Szyrwinty-Szeszole, między oddziałami polskimi i litewskimi (wspieranymi przez Niemców) na północnym przedpolu Wilna.

Legitymacja
harcerska (1915),
AUW: Akta studenckie
RP 2494

Krótko przed odesłaniem żołnierzy I Kieleckiego Batalionu Etapowego do Wilna (co nastąpiło 26 IX) Badowski został ciężko ranny pod Szyrwintami. Zmarł z ran 4 X 1919 r. w szpitalu polowym nr 15 w Wilnie. Pochowany w grobie rodzinnym na cmentarzu w Piotrkowie Trybunalskim. Pośmiertnie odznaczony Krzyżem Niepodległości (zarządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego z 13 IV 1931 r.), Krzyżem Walecznych (rozporządzeniem ministra spraw wojskowych gen. dyw. Kazimierza Sosnkowskiego z 1922 r. [brak daty dziennej]).

AUW: Akta studenckie RP 2494; Spuścizna Marii Straszewicz Sp.15/7; CAW: Kolekcja akt personalnych I.481.B.452; „Dziennik Personalny Ministerstwa Spraw Wojskowych”, 26 IX 1922, nr 35, s. 740; „Monitor Polski”, 16 IV 1931, nr 87, poz. 137, s. 1 [tu stopień wojskowy: por.]; Władysław Nekrasz, *Harcerze w bojach. Przyczynek do udziału młodzieży polskiej w walkach o niepodległość ojczyzny w latach 1914-1921*, cz. 2, Warszawa 1931 (reprint - Warszawa 2011), s. 383; *Lista strat Wojska Polskiego. Polegli i zmarli w wojnach 1918-1920*, Warszawa 1934, s. 17 [tu miejsce śmierci: „szp. pol. 15” bez nazwy miejscowości].

ŚWIADECTWO

UKOŃCZENIA NAUK

W SZKOLE 8-KLASOWEJ W PIOTRKOWIE,
z kursem gimnazjów Ministerjum Oświaty.

Tadeusz Badowski

wyznania rzymsko-katolickiego urodzony dnia 20 kwietnia
roku 1898 w Piotrkowie

przyjęty został w roku szkolnym 1909/10 w poczet uczniów klasy II^{ej} Szkoły
8-klasowej w Piotrkowie, na zasadzie egzaminu wstępnego

i uczęszczał do dnia 28 Czerwca 1916 roku. W ciągu tego czasu
sprawował się *uważnie* i ukończywszy całkowity kurs nauk gimnazjal-
nych, na egzaminie ostatecznym okazał postępy:

20 459/1

W NAUCZ. RELIGII	celujący	(1)
• • LOGIKI	dobry	(2)
• • PSYCHOLOGII	dobry	(2)
• • JĘZYKA I LITERATURY POLSKIEJ	dostateczny	(3)
• • języka i literatury polskiej	dobry	(2)
• • JĘZYKA ŁACIŃSKIEGO	dostateczny	(3)
• • GRECKIEGO	dostateczny	(3)
• • NIEMIECKIEGO	celujący	(1)
• • FRANCUSKIEGO	celujący	(1)
• • GEOGRAFII	dobry	(2)
• • HISTORII powszechnej	celujący	(1)
• • PRAWOZNAWSTWA	dostateczny	(3)
• • MATEMATYKI	dobry	(2)
• • FIZYKI	dostateczny	(3)
• • CHEMII	dobry	(2)
• • KOSMOGRAFII	celujący	(1)
• • ANATOMII, FIZJOLOGII I HIGIENY	dobry	(2)
W NAUKACH PRZYRODNICZYCH	celujący	(1)
W NAUCZ. RYSUNKÓW I KRESLENIA		

BEDNARZ Jan Stefan

chor. (1917) / ppor. (1918) / kpt. (pośmiertnie, 1920)

* 25 XII 1896 r., Milówka k. Żywca

syn Jana i Marii z domu Chowaniec

† 3 IV 1919 r., Myślenice

Uczył się w gimnazjum w Myślenicach (obecnie I Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Kościuszki) i tam 21 XII 1916 r. zdał egzamin dojrzałości.

Jako uczeń szóstej klasy gimnazjum w VIII 1914 r. wstąpił do Legionów Polskich i został przydzielony do 2 Pułku Piechoty II Brygady. Ciężko ranny w bitwie pod Mołotkowem (29 X 1914), po 10 miesiącach leczenia w szpitalu w Szatmárnémeti na Węgrzech uznany za niezdolnego do służby, pozostał jednak w szeregach 2 Pułku. Ponownie ranny pod Sitowiczami (24 IX 1916), po kilku tygodniach leczenia w szpitalu wrócił do 2 Pułku, po kryzysie przysięgowym (VII 1917) włączonego w skład Polskiego Korpusu Posiłkowego. W wyniku superrewizji w Krakowie 10 IX 1917 r. zwolniony na rok z pensją inwalidy, pozostał jednak w 2 Pułku na stanowisku komendanta szkoły podoficerskiej w Mamajowcach. Po przejściu przez front pod Rarańczą (15-16 II 1918) służył w 13 Pułku Strzelców 4 Dywizji Strzelców II Korpusu Polskiego w Rosji, pod pseudonimem „Sęp”. Ranny w bitwie pod Kaniowem (11 V 1918), dostał się do niewoli niemieckiej, ale po wyleczeniu zdołał zbiec ze szpitala w Białej Podlaskiej i przedostać się do Warszawy.

Gimnazjum w Myslenicach

Duplikat

Świadectwo dojrzałości.

Bednarek Jan Stefan

urodzony dnia *25 grudnia 1896* w *L.* *Galicji* religii *rzym. katol.* ukończył studia gimnazjalne w r. *1916* w s. k. gimnazjum w Myslenicach i przysposobiony do egzaminu dojrzałości na podstawie rozpr. minister. z d. 8 października 1914 i. 1915/16 k. u. p. 1 na podstawie rozpr. minister. z d. 15 marca 1916 i. 1917 k. u. p. 1 na podstawie rozpr. z d. 9 sierpnia 1916 i. 25/165. Ukończył kl. I do II w latach 1913/14 do r. 1914/15. W r. szk. 1915/16 ukończył kl. III z wynikiem pomyślnym jako uczeń prywatny, a w r. szk. 1916/17 ukończył kl. III jako uczeń publiczny.

i zdawał egzamin dojrzałości w myśl rozporządzenia ministerialnego z dnia 20. lutego 1908.

L. 10.051 (Ur. r. m. Nr. 18) po raz *pierwszy*

Na podstawie tego egzaminu uznano go *jednogłośnie*

dojrzałym

do studiów w Uniwersytecie.

W Myslenicach dnia *21 grudnia* 19 *16*

Jan Lambert w.r. *Jan Lambert w.r.*

Przewodniczący Komisji egzaminacyjnej. *Zastępca przewodniczącego.*

Jan Majerek w.r.

Współpraca klasa.

L. 10.051. Kl. I.

Świadectwo
dojrzałości (1916),
AUW: Akta studenckie
RP 3760

Komisja Wojskowa

Warszawa, dn. 26 września 1918.

2250 RP

Z A Ś W I A D C Z E N I E.

Szaniejny Komisja Wojskowa zawiadoma, iż p. Jan Bednarek od stalenia egzaminu maturalnego, służąc cały ten czas w Legionach polskich, nie był karany ani też nie popełnił nic ooby przeciwko jego wartości etycznej mogło stanowić jakiegokolwiek szkodę.

Wniosek ten wydaje się dla celów szkolnych.

Jan Bednarek

KOMISJA WOJSKOWA

Zaświadczenie Komisji
Wojskowej (1918),
AUW: Akta studenckie
RP 3760